Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старороствах на провінциі:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациі. — Скликане соймів. — Проґрама парляменту. — Ворохобня в Персиі. — З німецкого парляменту. — Події в Росиі. — Релігійна борба у Франциі.

Вчера перед полуднем відбула ся міністерияльна рада, котрої предметом нарад була оногдашна ухвала комісиі виборчої реформи в палаті панів. — Комісия виборчої реформи палати панів заявила ся більшостию голосів за реформою тої палати і за тим, аби то постановлено при виборчій реформі. Після ухвали комісиі цісар має на будуче іменувати 170 дожизненних членів панів рівночасно з іменованем других 150 членів. — „Die Zeit“ доносить, що в посольских кругах уважають виключеним, аби в палаті панів найшла ся більшість для згаданих ухвал комісиі і що палата ті ухвали відкине. Натомість Neue fr. Presse доказує, що ухвали комісиі найдуть безсумніву більшість і в палаті панів.

Як довідує ся урядове бюро кореспонденцийне, мають бути скликані на коротку сесию сойми Долішної і Горішної Австриі, Зальцбурґа, Стириі, Каринтиі, Форальберґа, Шлеска, Триесту на 27 с. м., а Чехії і Морави на 28 с. м. В справі скликаня істрийского і тирольского сойму ще не покінчено переговорів.

Проґрама парляменту до кінця законодатного періоду обійме слідуючі справи: буджетову провізорию, умову з Льльойдом в Триєсті, закон о плавбі на дальматиньских водах, закон о поправі долі урядників, новелю до прасового закона заводячу уличну продажу ґазет, закон о континґенті рекрутів на р. 1907, повновласть для правительства до заключеня торговельних договорів а вкінци всі ті части промислового закона, в котрих палата панів поробить зміни.

З перскої столиці, з Теґерану доносять, що при кінци сего тиждня дожидають там прибутя наслідника престола. В Курдистані, де править третий син шаха, вибухла ворохобня задля того, що князь на чолі значних сил кінноти курдийскої напав на деякі села, аби стягнути другий раз побрані вже податки. Курди збунтували ся і побили князя, котрий полишивши многих убитих, утік до столиці. Ворохобня розширяє ся. Стягане курдийских війск до Теґерану викликує між населенем ріжні підозріня против шаха.

Буджетова комісия німецкого парляменту відкинула значною більшостию додатковий кредит для полудневo-західної Африки а також всякі додаткові внесеня і резолюциі. — Кружать поголоски, що німецкий парлямент буде розвязаний. Кн. Більов хоче тим способом відповісти на відкинене правительственних предложень, дотикаючих німецких кольоній. Стане ся то тоді, як центрум на повнім засіданю парляменту потвердить голосоване своїх членів комісиі.

До Льондона доносять, що треба сподівати ся зірваня відносин між Росиєю а Япанією. Переговори в справі торговельних договорів між обома державами стають ся чим раз острійші. Росийске правительство має точні інформациі о великих воєнних приготовленях Япаниі. Правительственні росийскі круги приготовлені на то, що представитель Япаниі виїде з Петербурга. Вправді Япанія фінансово так само ослаблена, як Росия, всеж таки здає ся, що Япанці хотять використати теперішне ослаблене Росиі, щоби скріпити своє становище здобуте в послідній війні. — Чернигівскі земскі збори по дискусиі над внесенєм адміністрациі о усунене з посеред радних бувших послів до Думи, Муханова, Шраґа і Локота, котрі підписали виборґску відозву, рішили уважати їх як тимчасово застановлених в урядованю. Правительство рішило розписати вибори до Думи аж в січни 1907 р. Коли би вибори випали в опозицийнім дусі, то Дума зовсім не буде скликана.

---

8)

ПОБЛИСКУЮЧЕ ВІКНО.

(З німецкого — Ф. Клеменса).

(Конець).

Але як тут дістати ся на другу сторону? Муленови прийшло на гадку ужиско. Може би єму удало ся якось сполучити ним оба береги. Перелазити по ужиску понад страшенною пропастию було би, що правда, дуже небезпечно, але Мулєн був зручним ґімнастиком і не лякав ся того. Але чи дасть ся десь ужиско причепити? Журливо слідячими очима почав він придивляти ся кручі на тамтім боці. Чому би ні? Коли би єму удало ся закинути єго за той кінчастий кусень скали, що сторчить онтам над самим краєм пропасти, то може би й удало ся, розуміє ся, коли би той шпиль удержав тягар. На єго боці можна то було зробити в кількох місцях.

Треба було спробовати. Мулєн приніс зараз ужиско, зміряв ще раз віддаль оком, а відтак зложеним в двоє ужиском, котрого оба кінці держав в руках, кинув на шпиль по тамтім боці.

— За легке — сказав сам до себе і причепив до ужиска великий камінь. Тепер вже поцілив шпиль, але все-таки потребував майже годину, аж набрав в киданю тілько вправи, що єму удало ся закинути ужиско на шпиль.

Наконець висіло вже ужиско на шпили; він притягнув єго кріпше а відтак причепив на своїм боці. Аж серце в нім товкло ся, коли пробовав, чи ужиско добре держить і тягнув єго та сіпав ним.

Проба не зовсім вдоволяла. Та щож було діяти? Єму не оставало ся нічого иншого. Тривожливим оком глянув ще в глубоку пропасть, але відтак зітхнув глубоко, зібрав всі свої сили і вхопив ся відважно ужиска. З замкненими очима сунув ся відважно наперед і перелїз вже був щасливо більшу часть пропасти, коли нараз почув, що вужиско на тім боці, звідки він вийшов, попускає. Тепер треба задержати холодну кров або гинути! В тійже хвили, як він того побоював ся, ужиско відчепило ся в тім місци, звідки вийшов. Кинуло ним сильно і він полетів з ужиском в долину!

Але — Богу дякувати — ужиско на другім кінци не попустило а він мимо того, що вдарив собою сильно об скалисту стіну, задержав свою холоднокровність. Глянувши в гору, побачив, що він віддалений від горішного берега що найбільше три метри. Але тоті три метри виставили єго силу і зручність на тяжку пробу. Він міг лиш підскоками посувати ся наперед, в той спосіб, що ловив ся то правою то знов лівою рукою щораз висше. Так видобув ся він цаль за цалем аж до берега. Коли вже був так близько него, що міг зловити ся рукою, почав ногами шукати якоїсь опори, вхопив ся насамперед одною, відтак другою рукою, пустив ужиско і підхопившись сильно, видобув ся на гору. Ще кроком поступив ся дальше, а відтак надмірно ужиті сили єго опустили.

5.

Минула вже була північ. Довкола самотного дому коло касарні пограничної сторожі завивав вихор, сосни нагинали ся і шуміли та стогнучи, мішали свої голоси з шумом дощу, що лив як з коновки, і з гуком грому.

Тоді то схопив ся Сільвін, той послугач і заспаний сів на своїй постели під кришею.

— Чи то так гремить? — замуркотів він сам до себе, не очунявши ще зовсім. — Якось так, як би хтось гримав до дверий — ах, ось і знову, то там на долині хтось так гримає до дверий. Хто би то міг бути так пізно та й ще підчас такої тучі?

Надумував ся ще кілька хвиль, чи отвирати чи ні. Нараз впало єму на гадку, що тото гримане може стояти в звязи зі щезненєм пана Мулєна. Службистий вояк схопив ся чим скорше з постелі і з своєю лямпою в руці побіг сходами на долину.

— Хто там? — відозвав ся він ще на сходах у відповіди на тото гримане.

— То я — отворіть, Сільвіне!

— Хтож то?

— То я — Мулєн!

— Сьвят єси Господи! — крикнув послугач урадований і заразом перепуджений. — То ви! — З горячковим поспіхом покрутив ключем і відчинив двері. — Ах пане, а виж як виглядаєте?

Блідий як труп і дрожачи від студени і горячки детектив ледви заволік ся до хати.

— Не питайте мене нічого, нічогісенько —

З Петербурга доносять: Рада міністрів займала ся проєктом міністра справ внутрішних в справі безпроволочного утворення земств в 9 західних ґуберніях та заявила ся за тим, щоби справу ту залагоджено в нормальній законодатній дорозі в получению з наміреною ревізиєю обовязуючих в цілій державі загальних постанов о земствах. — Рада міністрів прихилила ся відтак до предложень міністра скарбу що до зміни і доповненя постанов о банку российско-хіньскім в справі уповажненя єго до видаваня акций номінальної вартости 125 шангайских таелів.

Француска міністерияльна рада на послідним своїм засіданю затвердила предложеня починені міністром просьвіти Бріяном і дотикаючі переведеня закона о розділі церкви від держави і передвиджуючі карні постанови в інтересі публичного безпеченьства. Дальше порішено, що 5.500 питомців духовних заведень має предложити поборовій команді відповідні цертифікати до 20 с. м., в противнім случаю дістануть візваня до войскової служби з днем 1 січня 1907. — Кілька радикальних послів, бажаючи запобігти несупокоям в своїх виборчих округах, поставили внесеня, щоби в громаді замість пароха дві особи зложили перед начальником громади заяву, що мають намір відбувати в церквах публичні збори в цілі відправи богослуженя. Ті посли вислали вже начальникам громад в своїх виборчих округах дотичні формулярі. — Архиєпископ кардинал Рішар почина всякі приготовленя до опущеня архиєпископскої палати. Префект поліциї покликав до себе комісарів поліциї і дав їм інструкциї, як мають ся поводити супротив духовних і на случай, як не будуть предложені декларациї в справі церковних зборів. Радикальні сторонництва напирають на правительство, щоби видало як найострійші зарядженя. Без сумніву ухвалить палата послів афішоване правительственної заяви. Всї засадничі зарядженя правительства будуть на певно приняті величезною більшостию. Всї провінциональні власти одержали прикази і інструкциї що-до борби з церквою і духовеньством.

Новинки.

Львів, дня 13-го грудня 1906.

— **Іменованя і перенесеня.** Львівский висший суд краєвий іменував канцелїстів: Кар. Иос. Бачиньского в суді повітовім в Николаєві і Иосифа Кручковского в суді повітовім в Золочеві официялами канцеляриййними в X. клясі ранґи з полишенєм їх на дотеперішних місцях службових. — Гал. Дирекция почт і телеґрафів перенесла комісаря будівництва, Фр. Рибку зі Стрия до Львова а ад'юнкта будівництва, Иос. Зен. Медведского зі Львова до Стрия. — II. Міністер справедливости переніс ад'юнктів судових: Валер. Пашковского з Печеніжина до Яблонова, Иос. Шольця з Перемишлян до Бережан, Пет. Левицкого з Підбужа до Кут, Иос. Войтовича з Яворова до Старої Соли, Каз. Яворовского з Долини до Дрогобича, Тад. Терлецкого з Кут до Сколього, Ник. Корчиньского з Мільниці до Яблонова, Єроп. Глиньского з Радехова до Галича, Володисл. Шаду з Угнова до Дрогобича, Макс. Грибовского з Борщева до Яворова, Зиґм. Кшевіньского із Старої Соли до Бібрки, Иос. Кісїлевского з Комарна до Отинії, Салам. Мельцера з Нов. Села до Заліщик, Авг. Косовского з Товстого до Городка ягайл., Володим. Огоновского з Печеніжина до Снятина, дра П. Рондяка з Косова до Заболотова.

— **З нагоди Різдвяних сьвят** пригадує дирекция почт всім інтересованим, щоби придержували ся точно приписів почтових що-до опакованя і адресованя пересилок почтових: Передовсїм такі річи, що пускають з себе вохкість або товщ, посилки з дичиною і дробом і т. п. треба як найстараннїйше опаковувати, а адреси причіпляти на них так сильно, щоби не могли відпасти. До кождої того рода посилок належало би вложити до середини відпис адреси. До дичини і дробу, посиланого зовсїм без опакованя, треба привязувати адресу так, щоби не відлетїла. Также добре на посилках виписувати зміст і скількість, щоби акцизові функціонарі не потребували отвирати посилок.

— **З головного виділу „Просьвіти“.** На основі орґанїзацийного реґуляміну уложеного дром Ол. Колессою, а ухваленого загальними зборами тов. „Просьвіта“ дня 2 н. ст. падолиста 1906 р. — з'орґанїзувала ся при головнім виділї „Просьвіти“ у Львові видавнича комісия, що має на цїли (§ 7) при помочи видавництв та инших заходів розбуджувати національну і горожаньску сьвідомість нашого народу.

Відповідно до § 2 орґанїзацийного реґуляміну покликав головний виділ на засїданю з дня 20 падолиста в склад комісиї отсих сїмох членів товариства: дра Ол. Колессу, проф. Вас. Білецкого, проф. Іл. Кокорудза, п. Константину Малицку, дра Евг. Озаркевича, ред. Льонгина Цегельского і дра Ів. Брика.

Перше засїданє відбула видавнича комісия дня 26 падолиста і полагодила ось які справи:

1 Комісия уконституовала ся. На основі орґанїзацийного реґуляміну ввійшов до комісиї яко провідник др. Ол. Колесса; в разї неприсутности провідника, заступає єго найстарший віком член комісиї. Секретаркою вибрано п. Константину Малицку.

2. Розділено між членів комісиї перегляд популярних видавництв: закордонних, україньских, великоруских, ческих, словіньских, польских, німецких, француских і італїяньских — з обовязком слїдити їх розвій та видобувати з них усе те, що може придати ся для видань „Просьвіти“.

3. Ухвалено віднести ся до головного виділу, щоби розширено і доповнювано новими книжками і часописями бібліотеку популярних видань потрібних до веденя редакциї видавництв, і щоби визначено до рук видавничої комісиї відповідну квоту на закупно найпотрібнїйших популярних видавництв.

4. Ухвалено за посередництвом головного виділу звернути ся до деяких просьвітних товариств инших народів, щоби присилали свої виданя в заміну за виданя „Просьвіти“.

5. Обговорювано плян видавництв „Просьвіти“ і ухвалено видавати: а) книжочки оден раз в місяци в обємі до двох аркушів друку; б) календар; в) часопись змісту популярно-просьвітного та орґанїзацийного й інформацийного, оден раз в місяци, в обємі до двох аркушів друку; г) серії призначених на розпродаж популярно-наукових книжочок, яких докладна програма буде уложена пізнїйше. Книжочки і часопись ухвалено ілюструвати.

6. Обговорювано спосіб редаґованя видавництв „Просьвіти“, ухвалено вести редакцию видавництв при співділаню всіх членів комісиї а при помочи платного редактора. Розділено між членів комісиї реферати в справах редакциї поодиноких галузий популярної лїтератури. Раджено над обовязками радактора та припоручено провідникови комісиї сформувати відповідні постанови, та предложити до затвердженя головному виділови з внесенєм, щоби розписано конкурс на платного редактора видавництв.

За видавничу комісию тов. „Просьвіта“ у Львові:

Др. *Олександер Колесса*, провідник комісиї.
Константина Малицка, секретарка.

— **Земля на парцеляцию.** В Олексичах, стрийского повіта, єсть до розпарцельованя 250 морґів корчунку і 180 морґів ліса. Віддаленє від Стрия 8 клм. Інтересовані зволять зголосити ся до місцевого пароха Омеляна Кордуби в Олексичах п. Гельзендорф-Комарів.

сказав він ледви на силу. — Менї треба спокою — я на смерть змучений! Не кажіть нікому, що я — знов тут. Лиш пану поручникови — під великою тайною! Зробіть менї чаю — і принесіть що — з'їсти, бо згину. Відтак мушу виспати ся.

При помочи Сільвіна вийшов він сходами на гору. Послугач поміг єму здоймити мокре одінє а детектив зітхнувши глубоко, поклав ся вдоволений на постіль. Сільвін приготовив зараз горячого чаю з румом а Мулєн майже заморений голодом з'їв до того кілька кусників сухара і заснув відтак твердим сном.

Сільвін і поручник Отрмон ждали на другий день перед полуднем нетерпеливо, коли він пробудить ся.

— Деж ви бували? — розпитував ся поручник, стискаючи руку лежачому в постели.

— Мене певно уважали вже за померщого?

— Ваше щезненє викликало всюди велике занепокоєнє. До кількох неділь то вже другий случай! Припускали, що вас стрітила така сама судьба як мого бідного товариша.

— Та й була би може стрітила. — А чи знали, хто я?

— Позаяк ми уважали вас за погибшого, то вже не робили тайни з того, хто ви. Всї були здивовані, ніхто того не здогадував ся. Дивували ся лиш, як то пачкарі о тім довідали ся.

— Пачкарі? — Мулєн усьміхнув ся і покивав головою. — Довідаєте ся всего, але дайте менї насамперед попоїсти.

Сільвін мав вже готову добру зупу і біфстік. Детектив попоївши, розповів історию свого відкритя і своєї муки. — Коли по омлїню дрожачи від студени, прийшов назад до себе, ліз я дальше — найтяжше я вже був перебув. Аж на конець я тут опинив ся.

— Бідні ви, тож то ви натерпіли ся! — відозвав ся поручник.

— Не вадить нічого! — сказав на то детектив весело. — Я відгадав загадку щезненя Жерарда і відкрив заразом єго убийників та ославлених фальшівників гроший. Тепер головна річ в тім, щоби ми тих злодюгів половили.

— Але як?

— Зловимо їх таки в їх норі — заявив детектив рішучо. — Нинї субота. Завтра по полудни зійдуть ся тоті шибеники там на горі і то мабуть вже послїдний раз. То треба використати. Ви оба не кажіть нікому, що я вернув. Нехай ніхто не знає, що я виратував ся. Ще сеї ночи виберемо ся з достаточним числом ваших людий. Але не підемо звичайною дорогою, котрою тоті злочинці ходять; они пізнали би легко сліди так великого числа людий і стерегли би ся. Я вас поведу. Возьмете з собою ужиска, кілька драбин і дошок. Через пропасть перейдемо за помочию дошок, полїземо відтак в дебру і за помочию звязаних драбин вилїземо на єї стїну. Більше менше в половині стїни виступають місцями широкі плити, на котрих будемо могли оперти драбини. Відтак поховавши драбини, самі сховаємо ся у відповідних місцях в лїсї і будемо ждати, аж они не сподіваючись нічого, зійдуть ся разом. Скоро же будуть в хатї, то они вже наші.

— Знаменито — сказав на то Отрмон. — Але чи зможете нам бути за провідника?

— Зможу — сказав Мулєн гордо. — Маю ще цїлий день до відпочинку.

— — — — — — — — — — — — —

Плян відважного чоловіка виконано що до слова. Заскочені злочинці не ставили опору. З тріюмфом привели вояки до міста закованих фальшівників гроший, попереду хитрого Шатрота разом з доказами їх діяльности. Побачивши, що всяке перечене не здасть ся до нїчого, признали ся они до всего та й не відпирали ся, що убили поручника Жерарда, котрий так само як і Мулєн відкрив був їх кривку і заскочив їх несподівано. Всї пять дістали заслужену заплату. Тіло нещасливого офіцира видобуто із самотного гробу і похоронено в Котре з великою парадою.

По цїлім краю розійшла ся слава відважного детектива, котрий крім похвали від своєї старшини дістав ще й визначену нагороду пять тисячів франків. Він став ся бун героєм дня а єго товариш Рош пожелав єму без зависти щастя до успіху.

— Хто би то був собі подумав, коли ми разом від'їздили з Бордо, що ти рівночасно сповниш свою і мою задачу — запримітив він з подивом. — Але кажу тобі щиро, з цїлого серця, що тобі не закидую, ти досить гірко заслужив!

— **Спільника Мельничука,** убийника Табакера, властителя більшої посілости в Бесарабії, арештувала жандармерия на двірци в Гатні на Буковині. Арештований казав зразу, що називає ся Теодор Онуфрій, але відтак признав ся, що украв папери виставлені на повисше імя, щоби виїхати до Румунії, а по правді називає ся Николай Малія. Він говорив з росийска і при нїм найдено кілька тисячів рублів. Відставлений до арешту, признав ся остаточно, що був спільником Мельничука, за котрим росийскі власти слідили аж на Буковині, та що брав участь в нападі на двір Табакера.

— **Замах на учителя.** Із Станиславова доносять: На учителя Якубовича на Дуброві підчас науки сьпіву в карнім заведеню кинув ся дня 7 с. м. оден з вязнів і пробив его долотом. Причиною нападу було, що п. Якубович тому 5 літ перешкодив утечі того вязня з криміналу. Стан учителя грізний. — Ся вість для Русинів тим сумнїйша, що п. Евген Якубович належить до дїяльнїйших Русинів в Станиславові, піддержує житє в тамошнїм „Боянї" та видає звістну музичну бібліотеку.

— **Нещасливі пригоди.** Вчера около 8 год. рано стала ся на львівскім двірци черновецкім страшна пригода, котра позбавила житя одного робітника. Робітник зелїзничий Николай Мисевич родом з Шишинець, літ 32, жонатий, батько троїх дітий, згортав якраз сніг із шин коло огрівальні, коли над'їхала машина, котру вів машиніст Кшачковский задом і не видів, що діяло ся пога ним на шинах. Як дістав ся Мисевич під колеса машини, годї знати, досить, що машина тягнула его за собою яких 40 метрів. Коли машину задержано, представляв Мисевич страшний вид. Праву ногу мав по кістки розірвану на кусні, ліва нова повисше і понизше коліна була зломана, ціле лице подерте і покалїчене. Нещасливий помер зараз. Хто винен тому нещастю, викаже дальше слїдство. — При направі керниці в реальности при ул. Технїцкій впав челядник шлюсарский Йосиф Ґудрік до керниці і зломив собі ногу. Товариство ратункове дало ему першу поміч і відвезло до шпиталю.

— **Бабій або наречена мужеского рода.** На сьвітї діють ся иногдї такі річи, яких не видумала би хочби й як буйна уява. Що між мужчинами бувають иногдї бабії, значить ся, такі, котрих так потягає до жіноцтва, що они охотно не лиш роблять жіночу роботу, але й навіть перебирають ся за жінки, се річ хоч і дуже рідка, та все-таки звістна; але слїдуюча історня одного бабія, яка закінчила ся онодни траґічно у Вроцлаві, єсть безперечно одинокою в своїм роді і представляє загадку людскої натури, котру учені ще не розслідили, хоч нема сумніву, що она єсть проявом якоїсь хоробливости ума і нервів, бо треба собі лиш подумати: мужчина бабій, жиє цілими роками як женщина, залюбив ся в мужчині, стає его нареченою, а коли ціла історня близька виясненя, наречена відбирає собі житє. Ціла історня так представляє ся:

Вроцлавский учитель — нїмецкі ґазети не подають его імени — одержав був урльоп, щоби міг виїхати до Парижа і там научити ся француской мови. В Парижи пізнав він якусь молоду даму, котра виступала дуже елеґантно і в богатих строях та називала себе комтесою Діна Альма де Парадеда, та казала, що єсть донькою ґрафа і консуля з Ріо Жанейро в Бразилії. Панна Діна була високого росту, в станї дуже тоненька, бо лиш 52 цент., мала дуже маленькі і вузкі ніжки, а своїм товариским поведенєм, своєю веселостию і розмовою уміла собі борзо позискати всїх, хоч єї грубий голос і великі плечі та трохи мужеске лице зразу відраджували мужчин від себе. Повисшими прикметами уміла панна Діна позискати собі й згаданого учителя, а що зробила ему ще й надію на значний посаг, то й стала его нареченою.

Небавком опісля вернув той учитель назад до Вроцлава а дня 28. жовтня с. р. приїхала за ним і его наречена та наймила собі елеґантне помешканє в приватнім домі. Дама лиш рідко виходила на місто, а учитель приходив що дня до неї, але его гостина, як то посьвідчають паньство у котрих Діна мешкала, була лиш дуже формальна. Зато кажуть, що наречена була дуже заздрісна і відгрожувала ся нареченому так, що той остаточно зачав боятн ся нареченої.

Тимчасом гроші, які мали для „контеси" приходити що місяця, якось не надходили, аж наконець по довшім часї надійшло 250 марок. Відтак почала „контеса" діставати якихсь нервових нападів, від котрих всїх, що єї окружали, зачав страх брати. Приятель нареченого, котрий вже в Парижи часто сходив ся з тою парою наречених і вже тоді набрав підозріня та остерігав нареченого, котрому наречена якось припала була до вподоби, почав тепер знов его остерігати а відтак прилучили ся до него ще й другі приятелі та свояки нареченого, коли довідали ся, що наречена виговорила ся, що має в якійсь місцевости під Берлином вітчима, доктора медицини Г. Свояки нареченого написали тоді до того лікаря а др. Г. з Шарльотенбурга відповів, що він не має пасербиці лиш пасерба, котрому посилає від часу до часу запомогу.

Той лист віддано вроцлавскій поліції а рівночасно і завізвано лікаря, котрий „контесі" давав рад в єї нервових атаках, щоби він по лікарски оглянув докладно панну Діну. Коли лікар прийшов і хотів так зробити, як поліция ему наказала, панна Діна вийшла на хвильку до другої комнати а вернувши назад, сїла собі на софі. Лікареви здавало ся тоді, що дама млїє і він хотів єї ратувати, але тоді переконав ся, що она вмирає внаслїдок отроєня.

Майже в тій самій хвили отворили ся двері, увійшов урядник поліцийний і спитав: Чи тут мешкає якийсь Параседа? Маю приказ его арештувати. — На то сказав лікар, показуючи на трупа: Тут лежить. Контеса Діна Альма Параседа, як виказало слїдство, була дорослим мужчиною віл найменше літ 35, хоч поліцийно замельдувала 28. Погибший завинив паньству, у котрих мешкав, 400 марок а на покрите того лишила ся дамска ґардероба та всїлякі дамскі фаталашки, між ними дорогі вишивки, срібні річи і брилянти, але не знати чи правдиві. Дальше знайшли ся бритви, котрими той бабій що дня голив ся та всїлякі прилади, що служили єму до надапя собі жіночого виду. Бабій той носив давнїйше перуку, а тепер мав на пів метра довге волосе, в котре вплітав ще фальшиві коси. Брат погибшого знаходить ся тепер в якімсь заведеню для недужих, а матір, жінка згаданого доктора, померла торік.

Телеґрами.

Будапешт 13 грудня. На новнім засїданю австрийскої Делеґациї предложив мінїстер справ заграничних Еренталь двомісячну провізорию буджетову. На внесенє дел. Бобжиньского ухвалено уважати предложенє за пильне і передати его комісиї буджетовій, котра підчас перерви засїданя має радити над ним а відтак предложити по перерві свій звіт повній делеґациї.

Зґерж 13 грудня. Вчера вечером ватага з 20 терористів опанувала тутешну стацию зелїзничу і обрабувала касу та убила одного офіцира. Виновники втекли.

Париж 13 грудня. При переглядану паперів сконфіскованих у монс. Монтанінї'го знайдено около 2000 документів, а з розслїдженя одної їх части мало показати ся, що французкі епіскопи майже одноцушно були за признанєм закона з 1881 р. і за заявленєм, що лиш з жалем підуть за вказівками які їм передав Монтанінї.

Одеса 13 грудня. (П. Аґ.) Вчера о 4 год. по полудни впало 12 узброєних людий до філії петербурского межинародного банку торговельного і грозячи урядникам револьверами, зрабували 29.000 рублів готівкою і 50.000 рублів цінними паперами. Розбишаки упорали ся так борзо, що урядники не могли навіть ужити приготовлених на случай нападу сиґналів і приладів алярмових. Розбишаки вибігли на улицю і тут розбігли ся на всї сторони, стріляючи до поліцианів, що за ними гонили. Один з напастників сховав ся до якогось дому, застрілив поліциана, але побачившись окруженим, відобрав собі житє. Прочі втекли.

Бахмут 13 грудня. (П.А.) В громаді Сантарін знайдено в пивници одного дому 42 бомб.

Петербург 13 грудня. (П. Аґ.) Безосновною єсть вість в часописях, мов би правительство наміряло відволїчи скликанє Думи.

Петербург 13 грудня. Королева грецка від'їхала вчера вечером дорогою на Москву і Одесу до Греції.

Курс львівский.

Дня 12-го грудня 1906.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	565·—	574·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	160·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	579·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	300·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	111·—
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	100·70	101·40
4% листи застав. Банку краєв. .	97·70	98·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	98·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	97·90	98·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·—	99·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·20	97·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	98·—	98·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	96·—	96·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	48·—	50·—
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	28·90	30·90
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	54·—	60·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·50	24·50
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·30	117·90
Доляр америкаьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).